

Vogel van papier

België-Belgique
P.B.
8560 Wevelgem 1
3/5721

Driemaandelijks tijdschrift
Jaargang 13, Nummer 2
April-mei-juni 2007
Afgiftekantoor: 8560 Wevelgem 1

Aan:

V.u.: E. Debrouwere
Olmenlaan 30
8560 Moorsele

IN DIT NUMMER:

Eens iets helemaal anders	2
Om nooit meer te vergeten	5
Financieel verslag	9
Praktische informatie	12

Eens iets helemaal anders (I)

Eens iets helemaal anders... ook dit is Ecuador !!!!!

In februari kreeg ik via verschillende kanalen plots een heel dringende vraag: De Internationale Coöperatie van het Groot Hertogdom Luxemburg, die hier in Ecuador niet fysisch aanwezig is, verwachtte dringend de resultaten van een projectformulering die moest uitgevoerd worden door de Belgisch Technische Coöperatie. De persoon die daarvoor vanuit België naar hier zou komen haakte onverwachts af en er moest iemand anders aangesteld worden.

Het project omvat de "constructie en uitrusting van het provinciaal ziekenhuis in Macas" waar Luxemburg 1 900 000 Amerikaanse Dollar voor klaar heeft. Grote open vraag was wel hoe deze som moest verdeeld worden en hoe het project uitgevoerd zou worden. Naar we hoorden, en later ook zagen, bevond het huidige hospitaal zich in een armzalige situatie: continue overbezetting waarbij toch nog altijd patiënten geweigerd moeten worden... Het "provinciaal ziekenhuis" beschikt nu over 25 hospitaalbedden. Daarnaast zijn er ook enkele kleinere stedelijke ziekenhuisjes die telkens over 12 à 16 bedden beschikken. Volgens de actuele bevolkingscijfers en binnen de huidige context zouden er in het provinciaal ziekenhuis op zijn minst al 38 bedden moeten zijn. En als we dan nog de bevolkingsexplosie in acht nemen, vooral bij de indigenabevolking die een groot aantal kinderen als een perfecte strategie ziet om meer macht te krijgen binnen de provincie, zal men binnen 20 jaar ongeveer 100 bedden nodig hebben... Dit is op zijn minst een "technische reden" waarom een nieuw ziekenhuis moet gebouwd worden... maar jammer genoeg spelen veel meer "politieke redenen", die eigenlijk door interne machtsperikelen het proces al gedurende vele jaren tegenhouden in plaats van het te bevorderen...

Macas is een klein provinciestadje in het Amazonewoud van Ecuador, waar mestiezen en indigenas "samenleven"... of misschien wel "naast elkaar leven"... In gans de provincie wonen ongeveer 130 000 mensen, vooral in kleinere dorpjes en nederzettingen langs rivieren in het regenwoud. Wat publieke voorzieningen betreft, onderwijs en gezondheidszorg in de eerste plaats, is het een heel achtergesteld gebied in Ecuador. De koloniale geschiedenis maakt het samenleven van de twee bevolkingsgroepen, de mestiezen en de indigenas, moeilijk en beïnvloedt er nog steeds het dagdagelijkse leven ... jammer genoeg veelal niet op positieve wijze.

Elke groep heeft zijn heel eigen manier van denken en leven en zijn eigen waarden, cultuur en geloof.

Het is het gebied waar Pater Raoul D'Haene, een bijna tachtigjarige salesiaan - afkomstig uit Bissegem voor wie hem kent, al jarenlang missionaris is. Hij woont er bij de Shuarindianen. In het boek "Op trot voor God", uitgegeven bij het Davidsfonds, wordt een hoofdstuk aan hem gewijd, en de Shuar worden door hem als volgt beschreven:

"Het zijn gepatenteerde leugenaars, nijdigheids, vrouwenlopers veelal, die zelf een afstraffing met geweld niet schuwen. Ze gedragen zich uitermate wraakzuchtig, vergeten nooit en vergeven niets. Maar ze ontvangen je altijd gastvrij. Liefst met hun lievelingsdrank "yucachica", een gisting van maniok die gekookt en geknabbeld wordt en vervolgens in een pot of kalebas weer wordt uitgespuwd en tot gisting gebracht. De dikste brokken blijven bewaard tot er bezoek komt. De drank wordt je gul aangeboden en gaat beurtelings van mond tot mond. Weigeren benadert het affront. Leker is chicha niet: een beetje zurig, wat vies. Maar het went wel. Ik geef het toe: als het kan, verkies ik bier. Maar dat blijft meestal een vakantiedroom. De Spanjaarden noemden hen "Jivaro", maar dat is een scheldterm: het betekent "bosmens, wilde". Die naam is dus taboe geworden en nu heeft iedereen het over "Shuar"."

Nochtans zagen wij in de kerk van Macas een glasraam... waarop een "foutje" verbeterd werd. Deze glasramen werden een honderdtal jaren geleden in Spanje gemaakt... en een schilderij toonde een groep indigenas die "bekeerd" werden, niet door Pater Raoul gelukkig. Onderaan stond een tekst waarin men eerst de indigenas als "salvajes" (wilden) had benoemd... maar dit werd "uitgeveegd" en veranderd in "indianen"...

Vroeger leerden wij hierover in de geschiedenisles en drong dit alles niet echt door... maar hier voelden wij aan de levende lijve hoe feiten van wel 500 jaar terug diepe wonden geslagen hebben: een geschiedenis waar vele mensen tot op de dag van vandaag geen blijf mee weten, zeker niet als het bloed dat door hun aderen stroomt de mengeling van die indianen en Spaanse avonturiers is.

Nu goed, terug naar onze opdracht. Samen met nog iemand van het Instituut voor Volksgezond-

Eens iets helemaal anders (2)

heid en een architect nam ik, na het zoeken van een vervanger binnen Tapori, de uitdaging aan. Het werd een hectische periode:

- de bestaande documenten werden doorgenomen
- eerste vergaderingen hier in Quito in het Ministerie van Volksgezondheid en op de Belgisch Technische Coöperatie om een werkagenda op te maken
- een eerste reis naar Macas (met een klein oorverdovend en onstabiel vliegtuigje waar ik liever uit stapte dan in...)
- weer vergaderen in Quito
- studeren, schrijven en verbeteren
- overleggen en opnieuw vergaderen met lokale bestuursorganen (de provincie, het stadsbestuur, het leger, ...iedereen wilde wel iets in de pap te brokken hebben)
- onderhandelen op de Belgisch Technische Coöperatie soms tijdens vergadering “buiten de werkuren”, bijvoorbeeld om 6.45 uur ‘s morgens of om 21.00 uur ‘s avonds omdat het op een ander moment niet mogelijk was om iedereen bij elkaar te krijgen
- ... me boos maken en me ergeren,
- en dan weer opnieuw verderschrijven...

Enkele anekdotes vertel ik jullie graag... en die zijn nog maar het begin van een lang verhaal:

- De lokale pers bestormde ons van de eerste dag dat we in Macas waren... Toen al zagen we dat de bouw van het ziekenhuis “pan caliente” was... een heel gevoelig thema waarover al jaren gediscussieerd werd... Tien jaar geleden werd door de toenmalige president van Ecuador zelfs “de eerste steen gelegd”... Die vindt men nu echter nergens meer terug...
- “Grondperikelen” waar je een boek over zou kunnen schrijven: Het provinciebestuur schonk eerst een stuk grond: in de vorm van een L, glooiend en aan de rand van een riviertje waardoor er gevaar voor erosie bestond. Op basis van deze kenmerken werden in Quito, met geld van de Wereldbank, de architectonische plannen voor het nieuwe ziekenhuis uitgetekend... Bij nader onderzoek zagen we dat het plan eigenlijk een licht aangepaste versie van een standaardhospitaal, ook al weer van de Wereldbank, was. Die structuur werd ook al in andere steden van Ecuador gebouwd. Nochtans werd voor het uittekenen van dit plan een fors pak geld betaald... aan een private groep architecten terwijl hiervoor een uitgebouwd en bemand departement van het Ministerie van Volksgezondheid verantwoordelijk is... Wat echter nog meer tot de verbeelding

Eens iets helemaal anders (3)

sprak was het feit dat enige tijd later men plots besliste om het ziekenhuis op een andere plaats te bouwen... een gans ander terrein met helemaal verschillende geologische kwaliteiten... Je moet namelijk weten dat het Amazonewoud helemaal geen “plat pays” is... Nieuwe bodemstudies zouden moeten verricht worden en op basis van die resultaten nieuwe aanpassingen toegepast worden... Hiervoor werd opnieuw geld aangerekend ...betaald met geld geleend van ... de Wereldbank... deze keer 300 000 Amerikaanse Dollar... Maar toen we de resultaten van de studies vroegen en de aanpassingen op de plannen zochten... vonden we... niets... Een benauwde en vervelende stilte heerste bij ons aandringen... zowel bij de mensen van het Ministerie van Volksgezondheid als bij de mensen van het Provinciebestuur... Enkele dagen later richtte één van de ingenieurs van het Provinciebestuur zich tot mij... en vertelde dat hij zich wou “vereerlijken”... (Nee, niet “verheerlijken” maar “vereerlijken”... een nieuw werkwoord dat ik ginder leerde...). Toen kwam aan het licht dat die studies eigenlijk nooit gebeurd waren... en dat de centen gewoon verdeeld werden... En de constructie... die zou wel starten en dan zou men wel zien...

- In Quito volgden een reeks vergaderingen op de Belgisch Technische Coöperatie... waar het belangrijkste onderwerp niet de noodzaak of kenmerken of mogelijke problemen in de toekomst in verband met het ziekenhuis waren, maar wel... hoe dit project zou uitgevoerd worden en door wie... en vooral, hoeveel geld hiervoor zou kunnen bekomen worden... Ik werd hierbij ook nog de dupe van grove beledigingen toen ik bepaalde problemen aankaartte: Blijkbaar is wijzen op een mogelijke “bevolkingsexplosie” en op de noodzaak om mensen die een ander visie op gezondheidszorg en de organisatie van de gezondheidsdiensten hebben, te betrekken in de constructie van het nieuwe ziekenhuis “teveel problemen zoeken”. En als je dan nog durft zeggen dat vrouwen ook uiterst weinig deelnemen aan de vergaderingen, werd ik uitgelachen en “begaf ik me op emotioneel terrein”... Volgens twee “macho”-mannen nam ik alles te ernstig op en “begaf ik me op emotioneel terrein”. Nochtans antwoordde ik alleen maar op vragen die rechtstreeks door Luxemburg gesteld werden... want spreken over

“gender” en over “participatie” is in de mode en deze onderwerpen maakten deel uit van de lijst vragen en onderwerpen die we moesten behandelen in de projectformulering. Maar daartegenover is het blijkbaar beter om, als je een probleem ontdekt en hiervoor misschien ook wel de nodige maatregelen kon inbouwen, dat te verzwijgen of te verhullen... omdat Luxemburg wel eens zou kunnen denken dat het project misschien niet uitvoerbaar was. Na drie dagen hoge bloeddruk, woede en tranen van mijn kant, omdat ik echt niet inzag wat ik verkeerd gezegd had en ook niet wou meespelen in een oneerlijk spelletje, volgde een verontschuldigende telefoon ... ‘k Heb veel geleerd, o.a. dat er veel, heel veel, geld “nodig” is voor de administratie van een project en dat de wereld van de ontwikkelingssamenwerking hierbij niet altijd zo transparent is, en ook nog dat de kloof tussen mooie grote redevoeringen en de werkelijkheid soms heel groot is... en de menslievendheid niet altijd op de eerste plaats komt...

Je kan je dus voorstellen dat het een heel intense en uiterst interessante periode was en, alhoewel ik nooit had vermoed dat het me zo in de kleren ging kruipen, wil ik bij een volgende gelegenheid graag opnieuw meewerken. ‘k Heb immers enorm veel bijgeleerd, zowel op technisch vlak als over dit weer “andere Ecuador”... maar ‘k heb het nog altijd niet om “diplomatisch” te zijn... Toch hoop ik dat ik met “voet bij stuk houden” en “klare taal te spreken” toch wel iets heb kunnen bijdragen... al zegt men mij telkens weer dat “ik het me allemaal niet zo moet aantrekken” en dat “de wereld nu eenmaal zo in mekaar zit”...

‘k Hoop dat ik ooit van mijn leven jullie nog eens foto’s zal kunnen doorsturen van het nieuwe ziekenhuis... Dan zal de baksteen die eerst in mijn maag zat zijn echte taak aan het vervullen zijn...

Nog vele groetjes en “tot binnenkort”... of “Kaya kama” zoals ons dochters aan het leren zijn in de dansles waar ze nu en dat enkele zinetjes in Quichua (de taal van de Andesindianen, nog een andere taal dan die van de shuarindianen) te horen krijgen...

Saulo, Inge, Sarah, Lien, Elisa en Amelie.

Om nooit te vergeten

Eveline Masscheleyn uit Veurne en **Kristy Zaman** uit Zele, beiden verpleegkundigen gingen na hun ontmoetingen bij de specialisatie spoedgevallen en intensieve zorg elk hun weg maar via via kwamen ze toch bij Taporí terecht. Voor enkele maanden, nu het binnen het Belgisch systeem van inleefstages nog mogelijk is, de werkelijkheid meemaken.....

Aan de personeelsleden van Taporí werd een programma voorgelegd, het werd goedgekeurd en het duo vloog de oceaan over....

Sindsdien hebben ze hun kort programma 'crealatina' proberen te realiseren.

Voor vrienden en kennissen zorgden ze ook voor berichtgeving over hun wedervaren.

Wie het geheel wil nalezen kan terecht op <http://crealatina.waarbenjij.nu> : een mooie ervaring met ook heel wat foto's.

Hieronder nemen we hun verslag over dat typisch is voor de tegenstellingen die in Ecuador aanwezig zijn, ook op vlak van gezondheidszorg.

Goed maar dat Taporí zich bekommert over het lot van die groep mensen, die niet meer aan de rand staat maar aan de rand van de afgrond.

Wellicht herinnert u zich nog het wedervaren van Margarita, het alleenstaand moederke, dat na haar bevalling via keizersnede bij de geboorte van haar kindje dat 2,100kg woog, al de dag na de geboorte naar huis 'moest'...want betalen voor het geheel kon niet....

Buenos días a todos,

Wij hebben deze week kunnen kennismaken met de gezondheidszorg van Ecuador. Een ervaring om nooit te vergeten en die op ons netvlies gebrand staat.

Het eerste contact dat we hadden met de gezondheidszorg was met de afdeling familieplanning en gynaecologie. Een meisje dat heel dicht bij het project en bij de medewerkers staat van 15 jaar is zwanger. Ze is zwanger van een gast die ze amper 4 maanden kende. Het is niet dat ze de voorbehoedsmiddelen niet kennen, ze krijgen 2X per jaar voorlichtingsles in de school, er worden voorbehoedsmiddelen uitgedeeld en ze is er al regelmatig keren op gewezen door de dokter. Dus ja wat kun je nog meer doen vraag je dan .

Aangezien de zwangerschapstest op urine positief was, wou de dokter toch een algemene zekerheid. Dus had ze een echo afgesproken met een dokter in Quito. Eveline en Kristy hebben het meisje dan meebegeleid naar Quito. Daar bleek dat het meisje 2 maanden zwanger was en dat het vruchtje 17 mm was. Echt het meisje haar gezicht sprak boekdelen, de harde realiteit. Ze wordt mama op haar 15 jaar. Ondertussen is de mama op de hoogte en gaat het kindje mee opgevoed worden door de mama van het meisje van 15 jaar. En nu is het afwachten wat de vriend gaat doen van haar want met Latino's weet je nooit; het zijn enorme grote flirters en macho's en dan kunnen ze je laten vallen als een baksteen. Dus zien wat het wordt hé.

Het ziekenhuis waar we naar toe moesten was een privé ziekenhuis en enorm

Om nooit te vergeten

proper. Het is een beetje te vergelijken zoals bij ons als je naar de gynaecoloog moet.

Dit in tegenstelling tot een een publiek ziekenhuis. Derlis een baby van 10 maanden is naar het ziekenhuis gemoeten omwille van 40,2 graden koorts en convulsies. Derlis heeft een enorm ingewikkelde problematiek. Tijdens de geboorte heeft het een enorm zuurstoftekort gehad en is er enorm veel beschadiging ter hoogte van de hersenen.

In het ziekenhuis aangekomen was het juist of we toegekomen waren in een gevangenis. Als je binnenkomt, moet je je aanmelden aan een ijzeren deur met een klein gaatje. Daarachter staat een portier en die beslist of je binnenkomt of niet. Aangezien ik, Kristy, blank was werden we direct binnengelaten en geholpen. Echt achter de deur was het nog een grotere verschrikking voor mij. Bedjes met verschillende zieke kinderen naast elkaar met de moeders op een stoeltje. Wc's die uitlopen tot in de gang. Zieke kinderen op stoeltjes die zitten wachten. Een 15 tal verpleegkundige waar maar 2 thermometers voor ter beschikking zijn. Enz. Op zich veel te veel om op te noemen.

Om nooit te vergeten

Ik heb daar dan ook een reanimatie gezien, verschrikkelijk. Een kindje van 6-7 jaar werd binnen gebracht, ze hebben 2 min gereanimeerd, met een zuurstofballon zonder zuurstof, geen monitor enz. En de ouders worden ondertussen achter medicatie gestuurd. En dan de mededeling dat het gestorven was daar viel je ook van achter over. Hoeveel kinderen heb je? Zes, wel dit kind is gestorven maar je hebt nog 5 kinderen om voor te zorgen. Echt ik heb dat gezien en het was slikken en niet goed van zijn.

Ik had Derlis in mijn handen en ging er goed voor zorgen. Maar eerlijk gezegd als je daar bent is het steeds wachten en wachten en wachten. Eerst nemen ze corpus en wachten op het resultaat, dan urine en is het wachten op het resultaat, dan een RX thorax en wachten en alles lijkt negatief, Derlis mag naar huis. Nog gediscussieerd voor een bloedafname maar zonder resultaat. Naar huis met Derlis en de volgende morgen naar een bloedafnamecentrum en daar bleek dat hij een enorme infectie had en een ziekenhuisopname vereist is. Ondertussen is het met Derlis aan de betere hand.

Dit is onze ervaring met de Ecuadoraanse gezondheidszorg. Eveline en Kristy hebben nu alle twee een virale infectie ter hoogte van de keel. En de medicatie Brufen en Antibiotica kosten ook centjes: 22 dollar. Heel veel geld voor de mensen van hier, die kunnen dat niet betalen!!!

Financieel verslag 2006-2007

Zoals beloofd: **financiële verantwoording 2006 en begroting 2007**

Voor Tapori, Paladines de la felicidad, Pomasqui Ecuador. De vrienden en sympathisanten van Tapori hebben er recht op.....

Het geeft ook een zicht op het financiële draagvlak én het gaat in feite over onze gezamenlijke inzet om zoals Inge het uitdrukt:

'op kleine maar efficiënte schaal vierdewereldmensen kansen te geven op een waardig bestaan'

Een paar verduidelijkingen vooraf:

Financieel verslag en begroting zijn opgemaakt in Amerikaanse Dollar (USD of \$).

Momenteel – enkele jaren terug was het omgekeerd! – profiteert Tapori van de gunstige verhouding euro – dollar: nu krijgen ze voor 1 euro ongeveer 1,3 dollar maar het gemiddelde vorig jaar was 1.25. Waar de inflatie in Ecuador nog geen tien jaren terug nog 100% per jaar bedroeg is die vorig jaar teruggedrongen tot 2,87%: eindelijk, zouden we zeggen! In april 2007 was er zelfs een 'deflatie' van 0.01%!!! Een gunstige situatie dus.

Bij Financieel verslag 2006:

De Provincie West-Vlaanderen heeft aan Tapori onder NZ-2005-050 voor de "Uitbouw van een 'geïntegreerd' kinderdagverblijf voor kinderen met en zonder handicap" een bedrag toegekend van 11520,00 €. Daarvan werden in 2006 5526,49 \$ gebruikt. De rest wordt in 2007 aangewend

Tapori kan via Inge ook rekenen op de thuisbasis Wevelgem. De gemeente heeft binnen haar steun voor Ontwikkelingssamenwerking Tapori opgenomen als 'duurzaam project' en gedurende vier jaar ieder jaar 5000,00 € toegekend. Die toelage werd in 2006 aangewend binnen de werking 'Winkeltje' en 'Recyclage'. De gemeente krijgt daaromtrent ook financiële verantwoording via de boekhouding van Tapori.

Het coördinatieloon 350,00 \$ per maand dat naar Inge gaat is een vergoeding voor het dagdagelijkse werk voor Tapori en ook een bijdrage voor de verplaatsingskosten: per week 14u wordt per maand ong. 60u à rato van 4,00 \$ per uur geeft 240,00 \$, rest 60,00 \$ per maand voor verplaatsingskosten. Ook hier wordt verrekend met de gangbare vergoedingen in Ecuador nl. 4,00 \$ per uur.

Bij het opmaken van de begroting 2006 – december 2005 – was voorzien dat 16934,00 € van uit België zou gestort worden, en dat de Provincie West-Vlaanderen de aanvraag inzake het kinderdagverblijf zou goedkeuren.

Als je het bedrag 'Provincie' dat in 2006 werd aangewend erbij rekent (4421€ of 5526\$), dan komen we uit op 51356,00 €.

De planning werd dus goed opgemaakt...of – nu komen we in Ecuador terecht – boekhoudster Christina heeft iedere \$ twee keer gedraaid en gekeerd vooraleer uit te geven: het zal we beide redenen zijn....maar er werd goed en eerlijk 'geboerd'.

Bij Begroting 2007:

Bij "revalidatie" wenden we schijf twee van de toezegging Provincie West-Vlaanderen aan.

Er is ook een tweede projectaanvraag goedgekeurd nl onder NZ-2005-049: 'Seksualiteit bij jongeren met een handicap in Quito-Ecuador: bio-psychosociaal en antropologisch profiel en een integraal educatief actieplan ter bescherming van hun rechten': een hele boterham...maar binnen de situatie van de 'gehandicapten' beter 'jongeren met beperkingen' is dit absoluut een dringende vraag: hoe die groep mensen recht geven op een 'waardig' bestaan. Totnogtoe is daarrond in Ecuador nog weinig of niets gebeurd!

Vanuit de gemeente Wevelgem is er dit jaar opnieuw een schijf van 5000,00 €: die zal aangewend worden om de mensen binnen de verschillende geledingen vorming te geven.

Tapori is nl. een werking met nu 16 verantwoordelijken geworden. Het zijn allen Ecuadoranen: zij verdienen de ondersteuning om bekwaam te zijn tot zelfredzaamheid. Zo ziet Tapori 'ontwikkelingssamenwerking': het lot in eigen handen kunnen nemen. Om—Zie de begroting - de autofinanciering te verhogen en ev. nieuwe initiatieven te nemen.

Ook dit jaar 2007 houden we rekening met een constante: de bijdrage via giften van familie, vrienden, scholen, acties....

Daarover schrijft Inge: 'mooi en dankjewel aan iedereen die hier in alle stilte toe bijdraagt.'

**TAPORI
FINANCIEEL
VERSLAG
2006 (in USD)**

		voorzien uitgaven in begroting (december 2005)	totaal uitgegeven	geschatte Auto- financiering	reële Auto- financiering
<i>administratie</i>	personeelskosten	3911,04	4484,04		
	kantoorbenodigdheden	300	296,7		
<i>diensten</i>	water, telefoon, elektriciteit	1000	1160,16		
<i>onderhoud</i>	personeelskosten	2356,32	2304,28		
	materiaal	2000	1949,03		
<i>medische consultatie</i>	honoraria	12960	7616,11	7.040,00	4251,56
	hulp	2640	2341,25		
	benodigdheden	1000	950,48		
<i>psychologie</i>	personeelskosten	4978,2	4989,45	1.500,00	1166,5
<i>revalidatie</i>	personeelskosten	21554,64	20178,92	5.000,00	3165,1
	benodigdheden	700	765,94		
	kinderdagverblijf (Prov. W-VI)	5526,49	7180,89	0	1280
<i>bibliotheek</i>	personeelskosten	4055,28	4982,89	200	331,42
	benodigdheden	0	238,22		
<i>caritas</i>	giften Eulalia Torres	500	198,48		
	medisch fonds	0	1673,02		
<i>vorming</i>	personeel	1600	499,6		
<i>natuurvoedingswinkeltje</i>	personeelskosten	0	836,19	1.500,00	618,1
	investering Wevelgem	3125	2506,9		
<i>recyclage</i>	personeelskosten	1203,18	2435,8	1.000,00	681,79
	investering Wevelgem	3125	2979,2		
	materiaal	200	0		
<i>varia</i>		1500	1588,4	0	2562,62
<i>coördinatieloon Inge</i>		350	4200		
<i>varia Zambiza</i>	(kantoorbenodigdheden, kleine giften, medicatie...	2000	2253,9		
TOTAAL		74908,66	78609,85	16240	14057,09

samenvatting 2006		
	\$	€
	gemiddelde wisselkoers: 1 euro=1,25 usd	
giften België	64552,76	51642,208
autofinanciering	14057,09	11245,672
		17,90%
TOTAAL	78609,85	62887,88

**TAPORI
BEGROTING 2007 (IN USD)**

		Voorziene uitgaven in begroting (december 2006)	geschatte autofinanciering
<i>Administratie</i>	personeelskosten	4798,05	
	kantoorbenodigdheden	300,00	
<i>Diensten</i>	water, elektriciteit, telefoon	1250,00	
<i>Onderhoud</i>	personeelskosten	2804,91	
	materiaal	3000,00	
<i>Medische consultatie</i>	honoraria	7728,00	4.704,00
	hulp	918,72	
	benodigdheden	1000,00	
	medisch fonds	1000,00	
<i>Psychologie</i>	personeelskosten	5301,18	1.250,00
<i>Sociaal werk</i>	personeelskosten	1531,20	
<i>Revalidatie</i>	personeelskosten	32532,56	6.000,00
	benodigdheden	2208,15	
	dagverblijf (Prov. W-Vl.)	7219,00	
	onderzoek (Prov. W-Vl.)	5000,00	
<i>Bibliotheek</i>	personeelskosten	4593,59	200,00
	benodigdheden	500,00	
<i>Caritas</i>	giften Eulalia Torres	500,00	
<i>Vorming</i>	personeel Gemeente Wevelgem (vierde schijf)	1600,00 6250,00	
<i>Natuurvoedingswinkeltje</i>		0,00	1.200,00
<i>Recyclageproject</i>	personeelskosten	1200,00	
<i>Varia</i>		1760,00	13203,37
<i>coördinatieloon Inge</i>	350	4200,00	
<i>varia Zambiza</i>	kantoorbenodigdheden, internet, kleine giften,...	1500,00	
TOTAAL		98695,37	26557,37
samenvatting begroting 2007		USD (\$)	€
		geschatte wisselkoers: 1,3 usd	
giften België (ook gem. en prov.)		72138,00	55490,76
autofinanciering		26557,37	20428,74

 ✓ vogel van papier

Vragen of opmerkingen bij

De ouders van Inge:
Etienne en Brigitte Debrouwere-Allegaert
Olmenlaan 30
8560 Moorsele

Telefoon&fax: (056) 41 43 68
E-mail: edebrall@skynet.be

HOE INGE CONTACTEREN ?

BRIEVEN/ZENDINGEN
NIET meer via de Belgische ambassade ,
Maar rechtstreeks aan het thuisadres:

Inge Debrouwere/Saulo Diaz
Calle 11 febrero y Espejo s.n.
Zambiza
Quito
Ecuador

Telefoon/Fax/Email
Tel en Fax 00 59 32 288 62 29
Email: debringe@ecnet.ec

Websites:
<http://www.ecuador.org/news.htm>

Wie de vogel op het net wil terugvinden kan hem enkele weken lang downloaden van het net op

<http://users.pandora.be/koen.vaneygen1/vogel/2007jg13nr2.pdf>

pdf formaat (Acrobat Reader nodig)

FINANCIËLE STEUN

Met fiscaal attest
(vanaf 30,00 €, verspreid over één of meer giften in hetzelfde jaar) :

000-0718676-03

Kontinenten
Doorniksesteenweg 149
8500 Kortrijk

Vermelding: Inge Debrouwere Ecuador
(Kontinenten is het administratief centrum voor missiewerking in het bisdom Brugge en vraagt sinds jan. 2005 voor administratieve regeling 2% van het gestorte bedrag. De overige 98% van uw bijdrage gaat rechtstreeks naar Inges werk.)

Zonder fiscaal attest :
083-2520839-06
Inge Debrouwere
Moorsele
Vermelding: Project Tapori

